

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Gazetă ese de 2 ori: Mercurea și Duminecă, Foi'a, cindu condeu ajutóriile. — Preliu: pe l'anu 10 fl. pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tieresterne 16 fl. v. a. pe unu anu séu 3 galbini mon. sunatòria.

MONARCHIA AUSTRIACA.
Transilvania.

Celelalte autografe preanalte.

Iubite comite Haller! Cu respectu la doarintele si rugamintile staturilor si representantilor iubitului Meu regatu alu Ungariei adunati in dieta Eu am decis a siediare unui ministeriu ungurescu respundietor si spre efectuarea aceliasi am denumit totuodata pe comitele Iuliu Andrassy de ministru presiedinte.

Mai departe fiindca acestu ministeriu va fi inarcinat totuodata cu problem'a deslegarii indestulatore a cestii pendente privitor la unionea faptica a Transilvaniei cu regatul Meu alu Ungariei intru intielesulu cuventului Meu de tronu dela deschiderea dietei unguresei din 14 Dec. 1865 si alu rescriptului Meu din 25 Dec. 1865 catra diet'a Transilvaniei, asié activitatea oficiala a cancelariei Mele transilvane reinfintata intiu intielesulu autografului Meu din 20 Oct. 1860, are se inceteze cu acelu adausu, ea Eu recunosc cu deosebita indestulare credintos'a implinire de datorintia a aceleia. Decei Eu te insarcinez pe Dta, ca cu privire la terminulu si la modulu deplinei incetari de activitate in cancelaria Mea transilvana de curte, precum si cu privire la transpunerea afacerilor lui aceleia la ministeriu ungurescu ce este a se reactiva, in cointelegera cu nou denumitulu Meu ministeru presiedinte, pe care inca l'am insciunitu prin autografulu Meu slaturat in copia, se iau measurele coresponditore asié, pentru a transitiunea acesta se se faca fara vreo conturbare esentiala a decursului administratiunii si alu dreptati si tota putintos'a aparare a toturoru intereselor publice si private.

Vien'a in 17 Febr. 1867.

FRANCISCU IOSIFU m. p.

Alu treilea autografu imperatescu totu din 17 ce se reduce la trebile marelui Principatu alu Transilvaniei, coprinde numai dimisiunea generalului grafa Haller din postulu de canceliaru alu Transilvaniei.

Cu privire la trebile Ungariei pe langa prean. rescriptu tramsu catra dieta au mai esitutu cu data din 17 Febr. inca si urmatorele autografe regesci:

I. Catra cancelariulu Georgie de Mailáth, prin carele acestuia i se ia postulu de canceliar si se denumesce J udex Curiae.

II. Catra baronulu Pavelu Sennyei t averni o la tierii, care fu departat din presidiulu locuintiei (gubernului) si dela tota administratiunea politica a tierii, era in semnu de preanalta indestulare i se da crucea cea mare a ordinului leopoldinu.

III. Catra comitele Iulius Andrassy, carele fu denumit ministeru presiedinte.

IV. Catra acelasi cu privire la desfiutarea cancelariei de curte si a gubernului ungrenu.

V. Catra br. Beust, ministru alu casei imperatesci, alu afacerilor straine si presiedinte alu consiliului ministerialu, prin carele acestuia i se face cunoscutu, ca ministeriu ungurescu se constituie si ca trebue se ingrijesca pentru transpunerea aoteloru catu se voru fi tienendu de trebile Ungariei, spre care scopu sunt a se face proiecte inadinsu.

La tota acelea autografe seu cum se mai numescu bilet de mana, este subscrisu numai monarchulu fara alta contrasemnatura. V. se apci

VI. Prean. rescriptu reg. totu din 17 Februarui indreptat catra asié numit'a Locuinta seu consilium locumtenentiale alu Ungariei, subsemnatu Franciscu Iosifu, contrasemnatu Ladislaus de Károlyi si Stefanu de Pápay,

Brasovu 27|15 Februarui 1867.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Taxa timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

prin carele se desfiintaza si acelu colegiu gubernialu, poruncindu-se totuodata, ca se dea tota actele in ordine buna la ministeriu unguresou. —

In midiloculu acestoru noua resturnaturi politice se nu trecem cu vederea inca si unele dispusetiuni preanalte privitor la starea materiala a locuitorilor. Intre acele se renunca:

Preanalta ordinatuna imperatésca din 21 Ian. 1867 cu valoare pentru intregul imperiu, prin carele se micosioréza taosele de transporturi la carale de posta. Pentru orice pachetu se platesce o taxa dupa greutate, era deca si dechiari si vréuna pretiu, se ia o alta taxa si dupa pretiu. — Scripturi fara pretiu dechiarat si mai usiore de cinci loti de vama (nu de Vien'a), nu se primescu la posta de pacheturi, ci numai la cea de corisor. De fiacare punctu de vama seu pentru o parte a unui punctu de vama*) se platesce cate $1\frac{1}{2}$ cruceri pe distantia de 5 miluri, deca pachetul merge numai pe o distantia de cate 50 miluri, era deca trece de 50 pana la 100 acelu $1\frac{1}{2}$ ori se platesce pe cate 10 miluri si deca trece preste 100 miluri, totu atata se ia de cate 10 miluri.

Pentru pachete care n'au valoare mai mare de 100 florini se platesce pe 20 miluri 3 cri, pe 80 miluri 5, peste 80 cate 10 cruceri austriaci.

Celelalte puncte ale acestei ordinatuni vedile in Buletinul imperiului Nr. XIV din 12 Febr. 1867 seu si pe la poste.

Ordinatuna lui Wüllerstorff ministru de comerciu de date 31 Ian., prin care se explică mai departe si se pune in lucrare susu aratata porunca preanalta o vei afla totu acolo. —

Mai nainte de a se desfiintia cancelaria reg. a Transilvaniei, cativa amplioati fusera naintati in ranguri, intre acestia si unu romanu, adica dn. Alecs. Ciupercu de 60 ani, carele inca pe la 1830 se afla ca practicant la gubernul trans., era acum din concepistu fù naintat la rangu de secretariu. —

Archiducele Stefanu †.

In diu'a in care la Pest'a se prochiamà din nou unu ministeriu ungurescu respundietor, archiducele Stefanu fostulu palatinu alu Ungariei, ecislatu ince dela Sept. 1848 pana in an. 1866, se muta la locasiurile cereschi in Mentone**), unde mersese in toamna trecuta dela Vien'a spre aici cauta de sanetate sub o clima mai caldura, pentru a sufera de peptu. Omenii carui credu in ursita, in destinu, au ocasiune de a medita si a combina la mörtea archiducelui Stefanu, carele se poate dice a fi deca nu chiaru ureditorulu, totusi celu mai puterosu confaptitoru la infintarea dualismului si cu acesta alu ministeriuungurescu in Apriile 1848.

Archiducele Stefanu se nascose in an. 1817. Tata-seu, unul din fratii imperatalorui Franciscu gubernase Ungaria cincideci ani cu atata inteleptiune, in catu diet'a unguresca de o parte prin I artic. de lege din 1847/8 ii dedicà unu monumentu neperitoru, era de alt'a prin artic. II prochiamà pe fiu-seu Stefanu de palatinu alu tiei fara nici o alegere si fara a deschide sorosrea regesca in care se coprindea cei 4 candi dati pusi de regule. Insemnau aici, ca acestu actu decourse in toamna din 1847 adica cam cu 4 luni inainte de revolutiune. Metternich se opuse din resputeri la confirmarea nouui palatinu, pentru elu dicea, ca nu este bine ca se dea ungurilor de palatinu indata dupa

*) 1 maja de Vien'a are 100 Z., era 1 maja de vama (Zollcentner) are numai 89 Z. —

**) In Francia.

tata si fiulu, din cauza ca ei aru puté veni usioru la ide'a de a'si funda o dinastia noua si a se rupe de catra Austria. Uitate, asié disese acelu Metternich, pentru elu era informatu despre starea lucuitorilor ca nimeni altul in tota Europa, scia prin urmare si atata, ca archiducele Iosifa lase ca fiului seu Stefanu se dea o crescere urat maghiara. Departat-a Metternich pe jumile archiduce la Boem'a in calitate de locuitorului, era acesta sciu se castiga si amorea boemilor, carui voia ca se remana totu la ei; si ungurenii du pa mörtea palatinului Iosifa cumpatara tréba asié, in catu Stefanu érasa veni la Ungaria.

Temerea lui Metternich curendu s'a implinitu. Diet'a unguréna prin artic. III inzestră pe palatinul cu tota prerogativele unui rege suveran, precum acelasi nu le mai avuse nici odiniora; potestatea ince o impartira statu de reu intre palatinu si intre ministeriu respundietor, in catu ómenii cunoscatori de lucru nu s'aru si miratu, deca palatinul ca o institutiune vechia ar si venit pe tota diu'a in conflicte cu noulu institutu alu ministeriu respundietor tocma si ne afanduse tiéra si monarchia revoltata. Intru adeveru ca asié s'a si intemplatu. Palatinul proptu pe legile vechi si chiaru pe artic. III din 1848 putea lua o multime de dispusetiuni politice, finanziare, judicatoresce, militare etc., fara ca se aiba trebuintia de a intreba pe ministri; acestia din contra protesta dicenda ca ei sunt respundietori. De aici inca se poate explica multimea conflictelor intemperate in acel anu. Din acesta causa palatinul Stefanu curendu si perdu popularitatea sa. Elu in 14 Sept. 1848 se vedu silitu a dechiara dietei, ca deocamdata va guberna fara ministeriu. In acelui momentu se rupse si partita lui Deák de catra archiducele. Cu tota acestea diet'a recunoște pe Stefanu de comandante supremu alu armatei ungurene si ilu tramise in contra banului Jelachich, carele irupsese cu bratii armate in Ungaria. In 21 Sept. archiducele palatinu se puze in vaporu pe lacul Balatonu si trecu dela Füred la Szemes spre a se intalni cu Jelachich mai nainte de a se lovi cu elu; ci o cauza pana acum misteriosa facu ca fara a da facia cu Jelachich se se re'ntóreca iote la Bud'a, de unde ajutatu numai de unu calugaru scapă pe furisul la Vien'a, unde in 24 Sept. isi dete dimisiunea intre mustari forte grele. De atunci archiducele Stefanu retrusu la mosia sa Schaumburg din Germania remase lui dela mama sa, isi petrecu vietiua numai ca privatu si ocupanduse cu scientiale naturale si cu corepondintie particolare intretienute cu mai multi cunoscuti si amici de ai sei.

Archiducele Stefanu fusese totuodata si unul din cei mai ferbinti naintatori ai uniunii Transilvaniei cu Ungaria; suntemu ince datori istoriei cu adeveru, ou elu si acesta mesura fatala o recomandase cu buna credintia. Omu pe atunci numai de ani 30, ametit de spiritulu in carele crescuse, archiducele Stefanu se aluneca a da credientu de plin la ómenii carui abusara asié uritu de increderea lui; era acesta mersese asié departe, in catu dupa descoperirea unui germanu, omu de statu facuta la cativa membrii ai comitetului romanescu din 1848/9, archiducele palatinu luase asupra si garantia, cumea Ungaria si ungurenii nu numai ca nu voru abusa de puterea castigata, de dualismulu infintat, ci ca la orice periculu voru sari ca si sub Maria Teresi'a pentru dinastia si tronu. Evenimentele ince probara tocma contrariulu, si asié repansatulu archiduce remase compromis si mustratu pentru tota vietiua sa, nu ince si uitatu, pentru orice oricandu a fostu vorba de restitutiune in integrum, totudeauna numele lui Stefanu a trebuitu se obvina tocma si fara voi'a respectivelor partite.

Palatinulu Ungariei a murit, palatinatulu inse că o instituție mai asié vechia că și regatul există în puterea unui mare număr de legi și aprobată de întrăgă istoria a Ungariei. Palatinatul însă restaurat după art. III din 1848 nu poate încă la unu locu cu regatul. Legile din 1848 sunt restaurate, se va restaura și palatinatul? — G. Baritiu.

Brasovu 26 Februarie. Pe la noi dumineca săptămâna după 9 1/4 ore a fulgerat și tunul, era și un orcan furios, în catu și se parea că vrea să restorne totu, tienu însă scurtu.

In politica năvălita deocamdată nimic din totu acestea, ci din contra ni se pare asié, că de 18 ani începe tocmai „lumea maghiara” precum diose poporului, său desamagită multă. Nicăieri nu se poate observa asié ceea ce mai bine că în vecină Secuime. De altădată legile ungurene din 1848 pe la noi sunt forte pucinu cunoscute, din care cauza judecată publicului pana acum este forte neșigură, orbecătoare, amețită; chiaru ungurii de clasă midilicio nu știu ce să intenționeze să nu potu pricope ca unde voru să totu acestea. —

Sibiu 24 Februarie. Dn. Conrad Schmidt comitele națională sasești a conchiamat universitatea națională sasești pe 18 Martie care este să diuă conchiamarii senatului imperial în Viena cum să împlinirea restimpului de o lună computată dela restaurarea constituției ungurene. Scopul adunării naționale sasești este să numai regularea tuturor societăților dela fondurile naționale începându tocmai dela 1851, ci și desbatere asupra catorva cestiuni esențiale atingătoare de autonomia națională.

In totu săsimea nu s'a vediutu nici o urmă de bucuria asupra celor mai prospete prefaceri naționale sfârșitul numai de o fractiune din Brasovu și altă din Segisioră, pe care însă ceilalți săi le escusa cu impregnjarea, cumea ambele acele cetăți aru să asiedate în vecinitatea Secuimii.

Dela romani nu primiramu diu tiéra întrăga nici celu mai micu semn de consumtire la cele intemplete în dilele acestea. Înse privindu chiaru preste totu tiéra fară nici o diferență de naționalitate nici chiaru la unguro-suci nu vedi nici a sută parte din entuziasmul să eșalatările ce să a vediutu în primavăra anului 1861 după caderea sistemei absolutistice. În catu pentru romani, apoi trebuie să se mire cineva, că poporul acesta da din umeri și nu mai arata îngrijarea și angustietatea, de oare să parea să fi coprinsu în alti ani, ci pare că și spune din schimb: Nu ne temem; apătrece, petrele remanu, său mai vediutu noi de acestea; era de ceea ce scimă noi, nu ne vom lasa. —

Din Clusiu și M. Osorhei audim, că funcționarii publici spre a evita orice scandalu și iluminarea locuințelor cu totii fară diferență de naționalitate său de coloare politică. — În Turda dintre romani ilumină numai unu ampliatu; de alta parte său vediutu și case ungurești neluminate. Întru altele unu corespondinte de acolo laudă tactul și umanitatea domnului Ge. Kemény prefectul comitatului, carele nu numai să prengrijitu că nu cumva se se intempe vreun conflict, ci au luat măsură, pentru acea noptă. —

Dietă provincială din Egiptu.

Viceregatul Egiptului, patria străvechiilor Farooni, apoi a Ptolomeilor are cam la 3 milioane locuitori, a fostu gubernat că de 1200 ani începe după Alcoranu. Lumea orientală scie că insămna să fi gubernată o tiéra orientală după Alcoranu. Ei bine, că totu acestea Egiptul încea să are astăzi dietă sa, reprezentanță a tierii și a poporului înzestrata cu șerșică atribută legislative. Viceregele de acum să a convinsu că este mai bine asié să a recunoscătieri de bona voia acelu dreptu. Va opune cineva, că atributăile acelei diete egipțene sunt pucine. Se poate; însă totu de o miile de ori mai bine ceva să siguru, decat toamă nimicu. Membrii dietei egipțene sunt 75. —

Acea dietă se inchise pe la începutul acestei luni. Ea regulă modulu scăderii contribuției lor după șerșicare maxime financiare recunoscute în Europa de bune și drepte,

pentru că mai alesu saracimea se nu fia asuprăta de cei bogati, Fellach de Mameluci; ea apucă în manuscrisul său să le ordine să se pună totuodata o parte din veniturile bisericesci pentru întreținerea și multirea acelora; aduse căteva legi în favoarea tierilor lor lipsiti de proprietăți și sălii a sierbi său să face clacă, său adica să iobagi ori zileri; totu dietă regula să trăbea și potecelor dispunendu să se introducă protocoale de mosii mai bune decat su fostu pana acum. Aceeași dietă face să pregătiri pentru regularea mai multor afaceri ale tierii în sesiunea anului viitor. Despre armată egipțeană se scie că este mai bună decat cea turcescă.

Egiptul are califerate, Transilvania nărește și ună. Negociatori carii petrecu în Egiptu au venit în capitală Cairo (la 300 mii locuitori), său în cetatea maritimă Alessandria și vinde de acolo în Principatele românescă și în Ungaria, ne asigură, că de candu Mehmed Ali betranul și fiul său Ismail au pusu temeliile a mai multe instituții intelectuale, de atunci — adica cam de 40 ani — Egiptul a întrebatu în șerșicare privindu numai pe Turcia, ci și pe mai multe tieri gubernate de domnitori creștini. —

De subtu **Cetatea de petra** 14/2 Februarie (Capela din Nr. tr.)

Noi dreptu că nu amu întrebatu nici că amu îngrijită vrăo ocazie de ai infrunta și a spune francu și verde în fața lumii — că noi nu suntem partitorii absolutismului, ci suntem unu popor constituitu — amatorul progresului, reformei și instituțiilor liberale democratice, înse suntem totu deodata unu popor și rationat; unu proverb francesu dise: De deux maux il faut éviter le pire, va se dica: candu suntem ecclazi și intre două focuri, feritive bine de celu carele ve arde mai tare. Ve spunem francesu că noi în casu de a fi sălii să alegem, preferim absolutismul lui Bach și Schmerling constituției ungurene, despre care se striga în lumea largă, că ar fi o constituție liberale.

Absolutismul lui Bach și Schmerling dispunea că e dreptu, despre avoreia și sangue nostru; — constituția ungură dispune totu asemenea; ea înse pe langa acea ne cere încă să sacrificarea vietii noastre politico-naționale.

Precum constituția aristocratico-feudalistă pana la 1848 pe candu miliionele erau scăzute și gonite afară de barieră constituției, nu ne poate îndepărta, ci din contra ne supera constituția dela 1848 — întru care noi prescrindem dela nesecăcivintă mari, gresită aplicate și nesecă sofisme siodă străcurate în legile cele mai prospete ungurești, nu vedem alta deosebită, decat su pana la 1848 poterea apăsatore și suprematizator era împărțită în mani mai multe, adica în comitate; — adi înse le vedem concentrată în birourile dela Budă-Pestă.

Nu ne este indemnă, să alegem și spatiul ne permite să luă sub controlul anatomic legile ungurești cele mai prospete dela anul 1840 pana 49 care alcătuiesc constituția cea nouă, la care ungurii se provoacă în lumea largă că la o constituție liberale și multiamintore pentru totu poporale din regatul coronei lui St. Stefanu. D. Baritiu și-a luat ostenela odată a le spieci ou de amaruntulu.

Noi cu aceasta ocazie ne restrințem la cuvinte pucine.

O constituție numai atunci și acolo se poate dice liberale și dreptă, unde concordianul să bucure de libertatea și spirituala și materiale.

Garantia zace în exercitarea libera a drepturilor. Pe candu concordianul e respins dela dreptul de a influența în poterea legislativa și executiva, garantă libertatei spirituale și materiale nu e sigură, e o chimera; — statărea aceasta nu e constituțională, ci e absolutistică.

Unu concordianu poate influența în poterea legislativa prin alegerea libera a deputatului la dieta, prin care poate totu deodata supraveghie și influența și poterea executiva, avându deputatul dreptu să tragă la socotela pe ministrii tieriei.

Acumă poftim să știm cu atenție art. alu 5-le din legile dela 1848 și vei convinge de nedreptatea cea mai batătoare la ochi, — pentru că lasandu că fară nici una osebire și censu fiacare nobilu pînticosu e alegatoriu, —

pana cindu pentru ceilalți e desfășu unu censu, — lasandu că cercurile alegătoare sunt astfel compuse și întocmite, că majoritatea nemaghiara se fia petuindene dejucata, totu legea aceea e o satyra, o dejucare a dreptului celu mai santu. — Ministeriul în inteleșul paragrafilor legei susmemorate totu deuna poate să se alăture omeni să devotă — și de cumva să răsu se strângă unii preste voia ministrului cari mai alesu să resista tentației posturilor grase (fiindcă legea incomptabilitatei în constituția maghiara nu există), aceia sunt espusi să nu se verifică prin majoritatea asigurată deja gubernului în dieta.

Ori nu avem date prospete să pipăte să alegerei anului trecutu, vediundu în locuri numeroase succumbenda majoritatea minorității, adică presiunei gubernului?

Nu sunt documente poternice martore cari în exercitarea dreptului celu mai santu alături de deputat au cadiutu victime său au devenit ecspatriati?

Provediuta e legea acă vestă văzută că se se dea satisfacție partii dejucate? Nici decat, ci în contra său verifică mai toti și său batutu jocu de partita succumbenta.

Dară se supunem să legile maghiare sunt drepte și librale, — și totu abuzurile sunt dezlătură: Ve întrebău că într-o tiéra poliglota precum e regatul coronei lui St. Stefanu, unde locuiesc romani, croați, săbi, slavoni, sasi, ruteni — unu concordianu nemaghiar pentru exemplu unu romanu, carele nu cunoște decat limba sa materna, cum sără poate bucură și folosi de drepturile sale prescrise prin legi, pe candu legea din 1840 art. 6, 1844 art. 2, 1848 art. 3, 5, 21, 22 etc. etc. impun obligațiunea cea mai strictă să se folosă în totu afacerile publice și administrative esclusiv numai de limbă maghiara? Acelea legi intonă părări și apără, că în regatul coronei lui St. Stefanu numai o națiune politică există și aceea e cea maghiara: Kizárola și egypolitikai magyar nemzet, egypolitikai magyar nemzet și etc. etc.

Acea limbă se estinde pana în sanctuarul bisericii, impunendu obligațiune preotilor a scrie protocoale bisericii în limbă maghiara.

Apoi să mai visăm suptă egidiulu constituției maghiare despre independența națională, a bisericii, a reînviunii.

Poftim să știm să legea prese art. 18-le se poteti judeca despre perspectivă desvoltarei noastre în viitoru!!

Noi marturisim să dara, că vomu striga ouă glasă ne incetău de mii și mii de ori, că constituția maghiara nu ne multămese, că în contra taie aducem în interesele noastre naționale.

Parerea noastră e, că făcăre romani și fi credincioșii alături naționale se romana la postul său că o sântinela, să că unu preverghitoriu alături deputurilor déjà castigate și asigurate prin legi sanctiunate. Si în catu să pana cindu potem fătă vătămarea sufletului, dela afacerile publice se nu no retragemu, ci se ne luptam cu armele dreptății și legei contra loviturii intentate vietii noastre politico-naționale.

Suntem de parere că se luăm cu totii parte activă, nici o bucată de teriu se nu predamă de buna voia, se ne aretamă demnitatea, se damu lumi dovedi că suntem unu popor viu, demnă de viață națională.

Se ne înzestrămu toti cu moralitate, tenacitate și curaj.

Cauza noastră e dreptă, cu evangeliu în manuscris, cu simtiemintă curate naționale și cu fidilitate către tronu înarmati, tatalu din ceru ne va sta în ajutoriu. — Jagó Toméi.

Margau 30 Ianuarie. — Cu devenirea în vacanță a eparchiei Margăului furam fericiți a avea acestu factoru necesar în sinul nostru, care se ne mai restituie onorea și respectul. Dara nu vomu despera, de orice comună noastră că una dintre cele mai impoporate din giură numai cu romani, biserică splandidă, provadă și cu pastorul dorit ce e fală noastră — va păsi înainte — și de nu au datu pana acum probe despre existență — vomu arăta, că nu dormitam, ci ne vomu pune pe una altă trăptă mai mare și demnă de secolul în care ne aflăm.

Scîntu și constatău este, că singură nevoie de barbati apti — ma și nepasarea unor aduse dulcea noastră națiune pana la fată decadentă. Ce volu dice de secolul în care trăim, deoțat că e alături civilizației și propriețății insante; — primul pasiu trebuie să se

puna dela partinirea si ingrijirea mai on esactitate a scóleloru populari — ca-ce pana ce acestea voru fi totu in stare isolata si deplorabile, nu e, mai nici pote fi vorba despre propasire.

Astfeliu de necesitate prevediendu-o cu prima intrare in parochia-mi amu provocata cu blandetia pre medularii incredintati pastoriei mele — la imbratiosiare mai cu caldura a scóleloru — spunendule intre altele, ca faza de scóle suntemu de perit — si ca nu potem avé eosistintia duratórie atunci, candu tóte ne indemna la meditatiuni serióse, la aflarea veritatii, la lucrare si desvoltare, tóte silescu spiritulu nostru a cauta lumina, a face propasire si a strabate inainte cetera isvorulu adeverului, bunuloi si alu frumosului. Si asié apoi cine lasa in ereditate unu adeveru nou, face asupra erediloru una intiparire mai mare — si totu una data insufla mai multu respectu, decatu celui mai mare erou, alu caruia armate sanguroso au cucerit tieri nenumerante. — Orice ratacire e trecatore, si curențu seu mai tardin trebue se apuna, de órake provedintia divina a creatu lumea spre perfectionare, spre ce moratoriul trebue se propasiésca neincetata.

Cu acestea 'mi si succese, ca-ci cu inceperea anului scolasticu toti medularii eclesiei ce avura prunci alergara spre ai insinua la scóla — pre candu de alta data abié vinea cate 2—3. Prospective bune si tenei invatia pre intreouete. Despre progresu si numerulu cati frequentéza, vomu arata la timpulu seu. — Éta dara ca romanul neci ací pre sub Vladeasa n'a desperat pre langa tóte gravamenile si pericolele cel'au apasatu pana acum — neci va despera previdendusi venitoriu ferice, si ca dora dupa atatea probe de suferintia si lupte cu bravura va reesi la limanulu dorita.

Acésta devisa o nutrimu in pepturi si noi ací pre sub Vladeasa sciendu si aceea, ca: „Illi qui non amant virtutem, merentur despectum.“ Amaru dara acelora ce nu vor folosi timpulu spre binele posteritatii la lucru si propasire cu scólele populare — se punemu diligentia intru aflarea veritatii — si de fructu alu fatigeloru se ne propunemu puritatea, santian'a simtiamenteelor si portarei nostre, ca-ce mai multu se pretiuesce pastorilu celu neinvietiatu dara virtuosa in faptele sale, decatu celu invietiatu inse- lipsitu de virtute.

Tie pronia divina iti aducemu prinosulu animelor nostro, conduse pre calea cea drépta, si na luminéza cu spiritulu teu spre a ne face mai intielepti si mai demni de sórtea ce ne astepta.

La M. Timoteu s'a facatu parastasu la dorirea mai multora — pentru fratii nostrii cadiuti pre campulu luptei prada furici inimicului. — Poporul avisatu mai inainte cu micu cu mare alergà la s. biserică spre a aduoe rogatiuni fe'binti pentru repausulu fratiloru sei. La finea parastasului s'a tienutu una vorbire prin subscrisulu că parochu — aratandu bravura fililoru de romani — meritele pentru tronu si credint'a cea reealita pre care neci viscolele si incursiunile varvariloru — ce ne sunt una trista reministentia, nu o au potutu schimba.

Finindu cu acestea cuvente: Dcmiti in pace elii de romani, fratiloru marinimosi — apparatori personei cei sacrate ai Maiestati, ca-ci zangile vostru totusi nu a cursu in desertu — marézia vóstra jertfa a datu érasi dovedi intregei Europe despre alipirea si sinceritatea romanului catra inalta dinastie.

Intréga di s'a petrecutu in doliu pentru o atare perdere ce o simtiram si noi, educundu rogatiuni fe'binti cerescului parente, ca sufletele fratiloru sei se le asiedie acolo unde e destinatu loculu celoru ce se luptara cu bravura.

Alecsandru Fodoru, parochu localu.

UNGARIA. Lipto-Szt.-Miklos 17 Febr. Afara de profesorulu Dr. Zoch si notialu Stefanocok, s'a mai pus la prinsore dintr frontasii natiunii slavóne inca si dñii Daxner, Bakuliny, Galaj si parochulu evang. reformatu Stefanu Homola. Slavacii au inceputu a se teme, ca uniculu gimnasiu din Ungaria in carele sciintiele se propunu in limb'a slavóna adica celu dele N. Röcze preste pucinu se va inchide.

Dupace a sositu la L. Szt. Miklos scirea denumirii ministeriulni ungurescu, se po'unci iluminare, éra apoi tóte ferestrele iluminate fusa sparte. Nici unu slavu n'a cutedzatu a esi in acea séra din locuinta sa. „Zukunft“, dupa

care se reproduce acésta soire intreb'a ca óre acesta se fia inceputulu regimului liberalu.

In M. Sziget s'a intemplatu totu asemenea blastematii. Studentii de boieri dela colegiulu calvinescu si alti trasi-imprinsi luanduse sér'a pe strate intre urlete si sberate, sparsera nu numai ferestrelle neluminate, ci si cele iluminate ale ampoliatilor imperatesci camerali. Adica intreba érasi „Z.“, ca dupa idea ómeniloru veniti la putere trebue óre sei jóce de fric'a loru si aceia carii nu simtu nici o placere de a juca.

— In Ungari'a toti prefectii de comitate isi detersa dimisiunea. —

— Dn. Fr. Deák dise in respunsulu seu datu ocatiuniloru din Pest'a cu ocaziea gratulatiunii, că poporul să'si ia bine să'ma se nu se prea incréda, nici se spereze prea multe mai alesu acum la inceputu.

— Maiestatea Sa imperatulu si regele se astépta pe 3 Martiu érasi la Pest'a. —

CROATIA. Gazeta oficiala „Agramer Zeitung“ dechiarà rotundu, ca natuinea croata remane tare si neclatita pre langa repetitele concluse ale dietei sale, prin urmare de unu ministeriu ungurescu nici nu vrea se audia. —

Gazet'a oroata „Pozor“ merge multu mai departe, pentrua dice, cumca Dunarea, Drav'a si Sav'a mai au inca apa de ajunsu, pentrucá se primésca in mormentulu loru celu rece pre toti aceia carii aru cutedza a face croatiloru sila spre a'i supune la ministeriulu ungurénu. —

Vienna Febr.... Vedi ce pote o natuine bine condusa si organisata, patrunsa in tóte membrele sale de insemnataea luptei ce o a intreprinsu si purtat cu stată tactica si precisiune. Intr'adeveru romanii ar puté luá celu mai frumosu exemplu in privintia acésta dela inimicilor loru cei mai mari; ba ce'i mai multu, momentulu este atatu de critici si insemnatul pentru ei, incatu necurmatu trebue se faca acésta. „Cea mai mare causa a marirei ei inaltiarei Romaniloru, dice Montesquieu, a fostu intiél'a si atitudinea, cu care 'si insusia totu, ce aflá mai bunu si mai demnu de imitatu la inimicii sei.“ Inse ce se faci, déca cu tota bunavointia nu merge? Cu tóte astea am vedutu cu interesu miscarea oea din urma a romaniloru transilvaneni, si desi ne-a mahnitu tare certele cele fatale ce s'a escatu intre „nouele partite“, déca 'mi erti acésta expresiune, totusi si certele acèle au cevasi bunu; delucidarea causei si a ómeniloru ei. Neunirea intre conducatorii este unu ce tristu, cu tóte astea nu este de a se uecunóscce óresicare propasire scolo unde procesulu de descompunere 'si já mersolu seu naturalu. Ostirea imprastiata incepe a se grupa si organisá pentru o noua lupta. Iacepe se fia mai viu intre romani; de candu ou petitiunea loru doi dni deputati, se intreba fiacare mai fara voi'sa, déca elu profeséza totu aceea credintia, si se bucura candu s'a convinsu, ca simtiemintele lui sunt esprimato in acea cerere. Este unu progresu considerabilu, candu romanulu incepe a'si dá societá de simtiemintele sale politice-natiunale.

Se speram ca pasiunile se voru asiedia si voru peri cu totulu si déca vomu intimpiná ceva in mediuloculu nostru — vomu intimpiná doua partite bine organisate, bine conduse, urmandu totu unu scopu si propasindu cu tactic'a admirata de toti, cu acea a tigriloru si deakistiloru. — Este salutaru, că mai inainte de ce te lovesci cu capulu de pétra se te folosesci de esperientele straine, si apoi numai armele egale sunt in stare a bate pre inimio! —

Barbatii si mandatarii poporului trebue ei insii se oreada in reusirea causei drepte, pentru care se lupta mai multu că orioine altulu si apoi se céra in credere dela poporu si a'cesta nu va intardia nici unu momentu a li o dá. Datori'a mai mariloru si a mandatariloru natiuniei este că ei se crésca junimea, viitorulu prin aceea, ca'i mergu iuainte cu unu exemplu demnu si nobilu de imitatu.

Prin purtarea loru eminenta, prin sucesele loru imbucuratore, prin virtutea loru barbatésca ei trebue se insufle tineriloru credint'a intr'unu viitoriu mai ferice si sei animeze la fapte mari si frumóse. Eoa icón'a inaltiarei unui poporu demnu de o sorte mai buna! —

Mem'randulu susternutu imperatului a facutu o impresiune incu'negiatore intre tinerii dela universitatea de ací. Inca mai avemu barbati adeverati cari se apere drepturile nostre, inca respusic'a nu este perduta, éca mangaierea ce le-a datu tineriloru pasulu acela. —

Beloredi nu mai este ministru, ceea ce nu

au potutu efaptuă adresele dieteloru, cari mai unanimu au cerutu caderea ministeriului din dilele dela Königgrätz, ceea ce nu a potutu face pres'a cu strigatele ei si miscarile la alegeri ia succéat dui Beust. Cele doua portofolie si presiedinti'a consiliului de ministri au intrat in manile acestuia. Nu sciu ce va dice acum d. Schindler, candu unu ministru va trage trei lefe, dar' credu ca d. Beust va fi siguru de astadata de discretiunea numitului deputatu, ca-ci ministrul restabilirea dreptului si a Reichsrathului vechiu cum se dice si cu stergerea Slui 13 nu mai este ministrul constituinei sistate.

Presei germane ia venitul apa pe mória si ea se lasa in laude si'n imnuri de bucuria pentru marele barbatu sasu, care cum dovedescu tóte, apucă cu mana tare frenele gubernarei destinelor Austriei. Ddieu sei ajute, se le ajute la toti; numai nu credu ca pacea va puté fi statore inlaintrulu imperiului sub dualismulu a-celu incarnat nemtiescui si angurescu.

Adunarea dieteloru s'a amanatu pre 18 Febr., se dice ca mai inainte are se se denu-mésca ministeriulu ungurescu. —

Cronica esterna.

In GERMANIA se facura tóte pregatirile spre a se deschide la Berlinu parlamentul Germaniei de nordu, ale carei parti se unira intre sinesi intru intielesulu tractatului dela Prag'a sub egemonia seu predominirea Prusiei. —

FRANCPA. Paris. Dupace imperatulu Napoleonu III. oprí camerele pana si desbaterile asupra unei adrese la cuventulu de tronu lasandule inca numai dreptulu de interpellatiune, lumea incepù a se teme, ca asemenea mesuri absolutistice potu se tragă dupa sinesi urmari fatale. —

In SPANI'A se intempla in famili'a domitorie unu lucru atatu de rară, in catu nu mai scii unde se'i gasesco o pareche in istoria. Regina Isabela a propri'a suverana a tierii eosilă pe barbatulu-sen Franciscu rege titularu, din cauza ca acesta se inercă a destrona pe nevestasta. Acum regele adica dragutulu de barbati se lauda ca Mai. Sa are la mana o multime de charthii adencu compromutietore asupra dragutiei sale de socie. De altmintrea scandalele la curtea Spaniei că de ani 30 nu mai au capetu, ci ele si conspiratiunile isi succedu unele dupa altele. —

ROMANIA. Bucuresci. Despre lucrările cele mai nouă ale camerei legislative romanesce, care estimpu a facutu ori si cum, inaintari bunisorié in legislatiune, citim dupa „Romanulu“ anca si acestea:

Eri adunarea alese, conformu legii pentru asistentia celoru in lipsa, comisiunea de patru deputati cari, impreuna cu senatorii alesi si cu ceilalti membri prescrisi de lege, va procede la lucrarea cu care este insarcinata de lege. Cei alesi de camera sunt: dnii Lascaru Catargiu, Mehedințianu, Const. Gradisteanu si Al. Sturbeiu.

Revenindu la desbaterile bugetului ministeriului culteloru s'a sustinutu de comisiunea bugetaria si de cei multi deputati a nu se scadé remunerarile pretilor, diaconilor, cantaretilor si paraclisierilor de la bisericele statului. In interesulu altariului bisericei romane, a dieu intre altele d. Ion Brateanu, ca este si altarul Patriei, si chiaru din inalta politica este neaparatu ca neputendu in anulu acestu a, din cauza lipsei, se se 'mbunatatiésca értea pretilor, celu pacinu se nu li se scada remunerarile si la bugetulu anului 1868, se se caute cu dina-dinsulu a se 'mbunetati sórtea tutoru pretilor. Dnu C. A. Rosetti a propus si ministrul si comisiunea au aderatu, unu amendamentu prin care se redau pretilor, diaconilor, cantaretilor si paracilierilor remunerarile ce au avutu in anulu trecutu, danduse insa pentru preotii si diaconii bisericelor de clasea a II, cari au avutu pena acumu numai 80 lei, una léfa de 150 lei pe luna. Dupa desbateri destulu de lungi, speram, dupe dispositiunile ce vediuramu in camera, ca se va primi in sfirsitu acestu amendamentu.

Astadi adunarea a luat in desbatere propunerea facuta d'a se desbate de urgintia proiectulu pentru a se stramuta curtea de casatiune la Iasi. Delegatii sectiunilor, cari au cerutu propunerea sau facutu camerei raportulu au fostu dnii Costa-Forn, N. Ionescu, N. Catargiu, A. Lahovari, C. Raceanu, P. Gradisteanu si C. A. Rosetti. Si pena 'n sfirsitu numai d.

C. A. Rosetti a remasă nestrămutată în cererea să votarea dă se da satisfacere acestei cereri a Iasianilor; domnisea a disu căcăta cerere este nedreptă; ca scie fără bine că nu va aduce nici un folos Iasianilor, dară a adăosu că, în considerare că totă guvernele n'au scătu din Iasianilor cuvenitele satisfaceri, crede de neperat a li da acum curtea de casatiune ce cere, săcăsta pena se li se dé oea-a ce 'n adeve u le va si aduce folose similitorie. Însă, insusi d. Nicolae Căstigiu n'a mai voită a sustină si majoritatea comisiunii a adoptat propunerea facuta de domnia sea, că guvernul se caute seriosu a 'ncepe lucrarea unei cai ferate de la Iasi la București și spre a se pută gasi mai cu lesnire concesionari, statul român se ié actiuni pentru 15 milioane de franci.

Serviciul nostru telegrafic ne comunica resumatul espunserii guvernului francez asupra situației politice a Europei. Acea espunere are una mare însemnatate. În ce ne privesc se recunoște că revoluția de la 11 Februarie a datu unu rezultat politiciu, unu guvern conformu dorintelor tierei. A recunoște acăsta este a declara ea națiunea romana maiora este deaci înainte si respundetoria de totu ce s'atinge de dinsa. Ea are unu guvern conformu dorintelor săle, trebue se scia a merge cu din-solu, alu duce, pe cale ce convine positiunii săle in Oriente, său alraminte va fi condemnata. Se intielegem bine.

Citim totu in „Romanul“: D. Uobicini, unul din publicistii francesi, cunoscutu si care a adusă atate servitie causei române, prin publicatiunile sale istorice si politice asupra tierei noastre, își propune a face unu cursu la Liceul imperial Louis-le-Grand, asupra istoriei României. Publicanu mai la vale programa celor cursuri, cari voru servi a ne face mai bine cunoscute in Europa.

Se profitam d'acăsta ocazie ca se intrebam, ce se face ore cu votul constituantei pentru impamentenirea barbatilor de naționalitate străină dară de anima româna, ce au adusă atate servitie causei noastre? Daca guvernul nostru, calcandu votul constituantei din 15 Iunie, trecendu peste celu mai simplu bunu simptiu politicu, a pusu in indoiela legalitatea voturilor adunarii care a datu tieriuna una constitutiune romanescă si din cele mai liberali in Europa; daca votul de recunoștința datu d'acea adunare catra barbatii de statu filo-romani cari, in timpu de diecimi de ani, au luptat pentru cauza României, in locu dă fi sanctificat de multu si devenită lege definitiva, este înlaturat de guvern, său celu pucinu amanat prin tramitera sea înaintea senatului, suptu evenimentu ca trebue aprobatu de acesta, lovinduse astfel autoritatea tutoru actelor sevirsită de constituant, daca guvernul nu simpte in anima sea ca recunoștința catra cei ce ne au susținut in timpuri grele este una datoria naționale, urginte, ce face ore senatulu? Ce s'a facut cu propunerea bine engetata, bine simptita, politica si romanescă, ce s'a facut cu asta ocazie de unii din d-nii senatori?

Totu in „Rom.“ din 9 Febr. citim unu proiectu alu dlu Vas. Alecsandrescu Urechia de a se ridica columnă lui Traianu si in București. Éca cum:

II. Proiectul dice dn. Ureche, meu este acesta.

Puteam avé in București, (auditi dd. Ministrul si dd. deputati, in București), in una din piatile publice, in piată episcopală, a St. George, undeva, nimicu mai pucinu decat Columnă Traiana, celebra columnă a lui Traianu din România. La București Columnă Traiana! ... este in adeveru fabulosă deca n'ar fi si fără realizabile asta fabulă, multiamita in adeveru fabuloselor anevoiție si cheltuielii ce Francia a facut spre a scoate pentru ea mulage tiparite dupa întrăga columnă.

Anca de pe la anii 1541, sub Franciscu I. se proiectă in Francia decopierea Columnei Traianu. Proiectul acesta ilu urmarira toti domnii mari, Ludovicu XIV. (1665), republica (ea nu fu ore unu mare domn?) Napoleone I si in fine Napoleone III. Nici Franciscu I, nici Ludovicu XIV-le, nici republica chiarn cu totă energia sea, energia care gasia fără lesnicioasa, nu se decopiese columnă, déru s'o transpōte la Paris; cumu s'ar transporta una bucatie de

pane, — si nici chiaru Napoleone I, care transporta in piatia concordiei, monolitul gigantesc din Egiptu, — nici unii din acești giganti si Franciei nu realizara dorintă a lui Franciscu I-iu dă avé in Paris Columna Traiana. Napoleone III o realiza. Astazi la Louvre este espusa Columnă întrăga in arama galvanica, dupa tiparurile eseoutate in 1861 si 1862.

III. Putem avé déra, numai se voimt, putem avé in București, in cateau luni, acela nemuritoru documentu alu istoriei Daciei, alu originilor noastre, documentu care a astupat si eterna va astupa gura toturor celor cari, Slavi său Germani, s'ar' mai ispită v'unadat a nega latinitatea noastră, din interese astazi demascate înaintea lumii.

IV. Pentru a avé acestu sublimu documentu alu naționalitatii noastre ce trebuie a se face?

a) Trebuie a se cere de la favorea M. Séle imperatorului Napoleone pentru România, inviora dă ne servi cu tiparurile ce posede muzeul de la Louvre. Acăsta favore nu se va refusa românilor; dupe cei datorimi presintele, ii vomu datori documentul gloriuosu alu consangeniitati noastre cu francesii, alu trecutului nostru celu mai vechiu.

b) Se se autorizeze guvernul nostru dă contracta cu usină electro-metallurgica a lui Oudry la Anteuil, unde guvernul francoesc a turnat exemplariul său de columnă; pentru acăsta se se trăcea in budgetul instructiunii publice pe 1867, unu acomptu de 3000 galbeni si in celu din 1868 anca restul catu ar mai trebui si multu nu va lipsi.

Se nu ni se dica enonomia! economia! Vreti săaveti in București Columnă-Traiana? se ne grabim! Dupa ce tiparurile se voru sparge, risipi, imprăscia pe la museu . . . , Va fi pre tardiu! Atunci nu cu 3000 pena la 4000 galbeni, România va avé acestu gloriosu monumentu alu lui Traianu, documentu alu originilor săle, ci nici cu 40.000 galbeni si nu in unu anu, dar' in secole, catu a trebuitu Franciei, dela 1541 pena la 1864, ca său aiba in Paris, la Louvre d'ua camu data, si in curendu in una piatia publica.

Grabiti dd. deputati; cugetati insive la importantia monumentului ce puteti da capitalei Romanilor, mai alesu veghiati se nu fie pre tarziu.

„Trompetă“ devine pe di ce merge totu mai pesimista. Spunemă dreptu ca noi nu o mai pricepem. Este acela pesimism produsul unei convictioni subiective, său una planu facutu inadinsu spre a tienă pe națiune iotr'o miscare si neodichna permanentă?

Mai nou.

„Wiener Zeitung“ gazeta oficială a imperiului publică abie in 24 Febr. prea naltă decisiune, prin care se denumește ministeriul unguresc respundetor. Alini'a a dău'a din aceeași merită totă luarea aminte in catu adică denumirea unui Ministru de resboiu său precum se numește in acestu casu, ministru de apararea tieri se amana pana după reformarea întregiei sisteme de reorganizare ostasăescă pe calea constitutională si pana candu totu pe acea cale se va defini si cerculu de activitate alu ministrului unguresc de apararea tieri, ince asié, ca drepturile regelui asupra conducerii, comandei si a organizației de armata se remana neatinse. —

Onorate Domnule Redactoru!

De si ca necunoscuta, mi ieu libertate a ve roga se binevoiti a publica in colonele pretinutului Dvōstra diurnal urmatorul casu de mōrtă:

† Iosifu Sterca Siulatu de Carpiușiu - nascutu in 1821 in Abrudu din parinti nobili, studiile preparative catra sciintie le-a inceputu in locu, le-a continuat in Slatina si le-a finită cu cele juridice in Clusiu, — nu multu după absolvare fă denumită de clavigera reg. la direcția montanistică, pe care timpu eruppendu re-

volutionea din 1848, — acestu barbatu marinimosu fă unu dintre operatorii cei mai aprigi ai dreptului român nu numai, ci precum se vede pentru națione si-a si sacratu vietă; după sufocarea acelei revoluții fă denumită de administratorele comitatului Zarand, din care postu na peste multu in consecinția urmarilor din 1848 fă destituitu. — De atunci incăce acestu barbatu caroia ia fostu ursita numai si numai suferinta, si-a continuat vietă espusa, scapatandu din ouu abisul in altul, pana candu in urma ne mai potendu resiste asaltului sărbiului celu combată fară crutiare, se retrase sub scutul unicului seu frate Alecsandru Sterca Siulatu judele supremu din Halmagiu, unde coplesită de crancenele lovituri ale sărbiului fatal in 7 l. c. si dede spiritul celu obositu parintelui cerescu spre repausu, ér' corpul struncinatu pamentului din care a si fostu creatu.

Osemiatele lui, cu unu conductu funebrale si pompa funesta amesurată meritelor acelu barbatu genialu se astrucara in cemeteriul opidului Halmagiu.

Ilu gelesce: fratele sau Alecs. Sterca Siulatu si soră sa Ana, precum si multi bieti romani, carora in sperarea drepturilor le fă parinte adeverat. Se dicem si noi: „Fie'i tineră usioră si memoră neuitata.“

Alu Dvōstra stimatori

Georgiu Codreanu, gimnasiu abs.

Nr. 2424/1867.

2-3

Publicațiune.

Cu legea finanțare aprobata la locurile mai înalte s'a aplacat pe anul administrativ curent sună de douăzeci si cinci de mii florini val. austr. care va avé menire:

a) că se se participă artisti lipsiti de medilice, inse plin de speranță cu stipendie, carii artisti voru fi si pasită la publicitate ori cu unu opu de sene statutori mai mare, ori ca voru fi intro acea poziție de a pute produce lucrari de ale sale de una valoare mai temeinica;

b) că se se dea din trens'a pensiuni adica stipendie pentru atari artisti, carii voru fi lucratu deja ceva cu succesu si folositoru, — si carii voru fi cu stipendiale aceste intru atatu ajutorati, — incat se potă pasi mai incolo pe carieră incepută cu fericire;

c) si că se se intrebuintide in urma spre misiuni in sferă artei cultivatorie, si inca atari artisti, carii voru fi ajunsu dejă mesură artistică de sene statoria. —

Pre candu si retiene ministeriul c. r. de statu, carui e incredintata esecutarea acestei donationi, — a conferi in sferă sa de aptivitate pensiunile aceste, fară a eschide prin acesta competența chiamata la aceea, asă determina de punctu de mancare in privința misiunilor dante artistilor cultivatori, lipsele care se voru ivi in astă privinția, ale statului, — si a face intru acăsta privinția dispositiunile cele necesare, se provoca prin acesta toti artistii din sferă artelor cultivatorie (architectură, sculptură si pictură), a artei poetice si muzice, carii voru avé vreo indreptătire la impartasire cu uno atare stipendiu, a efectui acesta celu multu pana la 15 Martiu a. c. la acestu gub. reg.

Cerile respetive voru trebui se cuprinda in serie:

1. Descrierea ramurei de cultura, catu si referințe personale ale competitoriului.

2. Insemnarea modalității după care se va face intrebuintare de stipendiu pentru cultivarea ulterioară.

3. Documentele respective despre probele menționate ale talentului, catu si despre mesură culturei ajunse.

Stipendiale aceste se voru conferi deocamdată pe unu anu, pre candu se observă, cumca determinarea marimei se va considera după referințele personale ale competitoriului, catu si scopul care e de a ajunge prin conferirea loru, si cumca i sta competitoriului in volia a si exprima intru acesta privinția postă sa.

Acesta se publica in urmă emisului inaltei cancelarie reg. aul. trans. din 22 Ian. a. c. Nr. 64. 1867.

Clusiu in 31 Ianuarie 1867.

Dela Guberniulu reg. transilvanu.

Cursurile la bursa in 26. Febr. 1867 sta asia :

Galbini imperiales	—	—	6 fl. 1 cr. v.
Augsburg	—	—	125 , 75 "
London	—	—	127 , 40 "
Imprumutul naționalu	—	—	62 , 30 "
Obligatiile metalice vechi de 5 %	72	, 30	"
Actiile bancului	—	—	763 , — "
creditalui	—	—	194 , — "

Obligatiile transilvane ale desarcinarii pamantului in 20. Febr. 1867:

Bani 70·75 — Marfa 71·25